

[Hauch.]

min Glæde over, at den Tid snart er inde, da det ærede Medlem og hans Parti bogstavelig talt skal *staa* sammen med Venstre om det Forslag, som snart skal vedtages her i Tinget.

C. F. Sørensen: Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) gjorde en Bemærkning om, at jeg adskillige Gange havde protesteret imod Anvendelse under Forhandlingerne af Haager-Konventionen og Folkeforbundspagten, og sagde, at dem havde vi talt om adskillige Gange. Jeg tror, det beror paa en Erindringsforskydning hos det ærede Medlem; det ærede Medlem skylder i hvert Tilfælde Bevis for sin Paastands Rigtighed. Gaar det ærede Medlem Forhandlingerne igennem fra 1921—22, da jeg første Gang havde den Ære at være mit Partis Ordfører i de militære Spørgsmaal, vil det ærede Medlem jo have rig Anledning til at granske, men han vil sikkert ikke finde nogen Udtalelse, der berettiger ham til at stille det op paa den Maade, som det ærede Medlem stillede det op. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Naar jeg som Repræsentant for Socialdemokratiet, som Tilhænger af Folkeforbundet og Haager-Konventionernes Bestemmelser ikke skulde bruge disse Konventioner, disse Forbundstraktater og Artikler ved en Lejlighed som denne forud for en vigtig Afstemning om Regeringens Forslag om et Vagtkorps og en Statsmarine, hvornaar skulde jeg saa bruge dem? Hvornaar skulde de saa nævnes? Jeg tror ogsaa, at Formalet er naaet, det Formaal, jeg havde, at røre ved det ærede Medlems mindre gode Samvittighed, thi ganske naturligt maa enhver, der tænker alvorligt over Spørgsmaalene, naar de læser Artiklerne 8 og 25 i den 13de Haager-Konvention samt Folkeforbundspagten, erindre, hvilken Forbindelse de har med den forfærdelige Katastrofe, Verdenskrigen, og ser, hvilken Kærlighed til Menneskene og til mere velordnede, humane Samfundsforhold de giver Udtryk for, erkende, at disse Bestemmelser rører ved det gode i Menneskene, og paa dette Omraade har det ærede Medlem og andre ham nærstaaende jo en ømtaalig Samvittighed.

Saa hævdede den ærede Ordfører (Hauch), at de Løfter, som han og hans Parti havde givet, var blevet holdt. Ja, jeg har før under Retssager hørt, at der har været divergerende Opfattelser af Tilsegn og af Løfters Holden, Afgivelse o. s. v. Men naar den ærede Ordfører nu vil hævde,

at han og hans Parti har holdt de Løfter, som er blevet givet her i Salen, synes jeg, det er Juristeri, som hører hjemme paa Vinkelskriverstuer og ikke paa de mere noble Retskontorer. Thi naar det ærede Medlem vil læse Forhandlingerne igennem, vil han se, at det, der blev behandlet den Gang, var Forslag til Lov om et Vagtkorps og en Statsmarine. Her siger den ærede Ordfører rigtigt: Med Venstres Villie bliver det Lovforslag, som er fremsat, ikke til Lov, men vi er villige til at gaa ind i en Forhandling — altsaa villige til at gaa ind i en Forhandling om det af Regeringen fremsatte Lovforslag. Vi var vel vidende om, at Venstre ikke vilde gaa med til Forslaget, men vi havde dog troet paa, at det var rigtigt, naar den ærede Ordfører, der har talt om Forslaget, afgav et Løfte om at være med til at gaa ind i Forhandlingerne, saaledes at vi maaske kunde komme til at staa hinanden nærmere end hidtil.

Endelig sagde den ærede Ordfører, lidt drastisk synes det mig, noget højtidelig, at jeg skulde huske paa, at Venstre og Socialdemokratiet i den nærmeste Tid vilde komme til at staa sammen. Det kommer nu an paa, hvad den ærede Ordfører lægger i disse Ord: kommer til at staa sammen. Vi kommer til at staa sammen under en Afstemning, men ikke af ømmere Følelser. Vi kommer til at staa sammen i et praktisk Spørgsmaal, men ikke i Kraft af Tilbøjelighed, det bør den ærede Ordfører vide. Det er der givet stærke Udtryk for under Udvalgsbehandlingen, og derfor synes det mig ikke rigtigt af det ærede Medlem her paa Rigsdagen i en offentlig Forhandling at lægge mere ind i saadanne Forhold, end der i Virkeligheden ligger i dem. Vi er ikke gift, bliver det heller ikke, vi *gaar* bare sammen.

Ordføreren (Hauch): Jeg er fuldkommen i Stand til at godkende det ærede Medlems sidste lidt drastiske Udtalelse om, at vi gaar sammen, og mere skal jeg ikke lægge ind deri. De ømme Følelser skal jeg ikke fortabe mig i, men naar det ærede Medlem vil give det Udseende af, at jeg paa mit Partis Vegne har givet Løfter, som vi ikke har holdt, maa jeg tilbagevise det som fuldkommen urimeligt. Paa mit Partis Vegne har jeg erklæret, at dette Lovforslag kunde vi ikke medvirke til Gennemførelse af, men vi var villige til at medvirke ved Gennemførelse af en Forsvarsordning, som var billigere end den, vi havde, og det ærede Medlem har slet ikke Ret til at lægge noget som helst andet ind i mine Udtalelser end det, at vi afviser Forslaget; jeg kunde fristes til